

Stanowisko nr 13/XXXIV/2025
Zarządu Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność”
z dnia 20 lipca 2025 r.
w 45. rocznicę Lubelskiego Lipca i powstania NSZZ „Solidarność”

W 45. rocznicę Lubelskiego Lipca i powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” Zarząd Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność” składa hołd bohaterom wydarzeń na Lubelszczyźnie, które zapoczątkowały lawinę, jaka objęła całą Ojczyznę i doprowadziła do obalenia systemu komunistycznego, a także do przywrócenia niepodległości Polski.

Pragniemy upamiętnić w sposób szczególny pracowników Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego, którzy 26 czerwca 1980 r. w filii w Tomaszowie Lubelskim zaprzestali pracy do czasu wycofania podjętej przez dyrekcję decyzji o obniżce premii, a 8 lipca 1980 r. w Świdniku przerwali pracę domagając się cofnięcia podwyżek cen żywności. Pokojowy charakter strajku i rodzaj żądań uniemożliwił władzy podjęcie działań represyjnych i wymusił podpisanie 11 lipca 1980 r. porozumienia. Podobnym rezultatem zakończyły się protesty w innych zakładach pracy na Lubelszczyźnie.

Wyrażamy wdzięczność wszystkim odważnym pracownikom z lubelskich zakładów pracy, wśród nich Polmozbytu, Fabryki Samochodów Ciężarowych, Fabryki Maszyn Rolniczych „Agromet”, Lubelskich Zakładów Naprawy Samochodów, Zakładu Naprawczo-Produkcyjnego Mechanizacji Rolnictwa, Polskich Kolei Państwowych czy Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacji i pozostałym pracownikom przedsiębiorstw produkcyjnych na terenie Lubelszczyzny, jak: Zakłady Azotowe w Puławach, Zakłady Eda w Poniatowej, czy Fabryka Łożysk Tocznych w Kraśniku. Wasza odwaga i hart ducha pozwoliły Załogom domagać się w lipcu 1980 r., obok poprawy warunków pracy, również niezależności związków zawodowych od partii czy zrównania uposażeń rodzin robotników z warunkami innych grup zawodowych w PRL-u. Lubelskie postulaty stały się inspiracją dla pokojowych protestów ludzi pracy z Wybrzeża, a wkrótce potem całej Polski.

Oby nigdy nie ustała pamięć o bohaterach Lubelskiego Lipca, a ich niezłomna, oparta na wartościach chrześcijańskich postawa w walce o przestrzeganie praw pracowniczych pozostawała niezmiennym wzorem dla kolejnych pokoleń działaczy związkowych NSZZ „Solidarność”, szczególnie w obecnym czasie zapaści polskiej gospodarki związanej z zielonym ładem, obniżenia konkurencyjności, upadku przedsiębiorstw i utraty miejsc pracy. Mając na względzie współczesne warunki gospodarcze i społeczno-polityczne, Zarząd

Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność” wyraża zdecydowany sprzeciw wobec odchodzenia od wypracowanych standardów prowadzenia dialogu społecznego przez obecne władze Rzeczypospolitej Polskiej, braku zdecydowanej postawy w celu obrony polskiej gospodarki i nie liczenia się z głosem związków zawodowych. Wspólna obrona praw ludzi pracy stanowi dziedzictwo „Solidarności”, a domaganie się jej dziś winno być wyrazem szacunku należnego lubelskim robotnikom protestującym w lipcu 1980.

Zarząd Regionu